

maalet —, til Befolkningens Ernæring, men ogsaa til Landbrugets berettigede Krav og den anstrengte, ja, man kan vel sige noget overanstrengte Statskasse, og til hele dette Spørgsmaals Løsning kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor virksomme Støtte.

Wenzel Neergaard: Under de Forarbejder, paa Grundlag af hvilke dette Lovforslag er fremsat, har der været fuld Enighed om de Principper, som er nedlagte i det, Enighed om, at der burde sikres Landmændene en passende, en fair Pris, og Enighed om, at der ved Statens Hjælp burde finde en Nedsættelse Sted fra denne Pris, saaledes at Forbrugerne fik Smørret i Hænde til en betydelig billigere Pris end den relativt høje, uden hvilken Landbruget i Øjeblikket ikke vil kunne levere det paagældende Produkt. Der har selvfølgelig ikke i de Udvalg, som har deltaget i dette forudgaaende Arbejde, været taget bestemt Stilling til, hvor stor en saadan Prisnedsættelse for Forbrugerne skulde være, idet man med Rette har ment, at dette er et Spørgsmaal, som udelukkende ligger i Lovgivningsmagts Haand. Der har hos mig personlig været nogen Tvivl om, hvorvidt den Pris, til hvilken Landbruget skal aflevere Smørret, den foreløbige Afleveringspris af 1 Kr. 90 Øre, ikke burde have været sat til 2 Kr., og hvorvidt Prisen for Forbrugerne, som nu efter Lovforslaget er sat til 1 Kr. 60 Øre pr. Pund, ikke burde have været holdt i 1 Kr. 70 Øre. Men, som sagt, dette er i og for sig underordnede Betragtninger, og de Udtalelser, der nu er fremsatte her i Tinget af Venstres Ordfører (Jørgen Jensen) maa jo forstaaes saaledes, at man fra dette Partis Side accepterer begge disse Tal, de 1 Kr. 60 Øre pr. Pund for Forbrugerne og de 1 Kr. 90 Øre, om hvilke der for øvrigt ogsaa som Kompromis var Enighed i det staaende Landbrugsudvalg som Afleveringspris. Ved et flygtigt Øjekast kunde man maaske mene, at det kunde være Landbruget ret ligegyldigt, om der blev afleveret til Hjemmemarkedet til 1 Kr. 90 Øre eller 2 Kr. pr. Pund, naar Landmændene dog gennem Statens Garanti var sikrede de 230 Øre pr. Pund, 460 Øre pr. kg. Men dette er dog ikke rigtigt, idet selvfølgelig det Merbeløb, som Landbruget vil tjene ved den Del af Smørret, som eksporteres, bliver ringere ved den lavere Pris, og Udsigten til noget mere Fortjeneste bliver større ved den højere Pris.

Jeg kan altsaa for mit Vedkommende

ganske slutte mig til de Principper, som findes i dette Lovforslag, og jeg anser det efter de Udtalelser, som blev fremsat fra Venstres Side, ogsaa for formaalsløst at diskutere Prisen, med hvilken jeg for øvrigt ogsaa i det store og hele kan være tilfreds. Det forekommer mig, at der i Lovforslagets § 3 b og d er foreslaaet en Betalingsmaade, som man kunde have gjort meget lettere, end Tilfældet er her. Der bestemmes i denne Paragraf, at det Smør, som købes af Bagerier, Restauranter og andre lignende Virksomheder, betales med 3 Kr. 20 Øre pr. kg, og Differencen mellem 3 Kr. 20 Øre og den i Henhold til § 2 b fastsatte Pris — denne Pris fastsættes altsaa af Indenrigsministeren og Eksportudvalget paa Grundlag af Smørrets Eksportpris — indkræves ved Kort og indbetales til Smørekseksportudvalget. Det forekommer mig, at dette er noget af en Omvej, og at man i Virkeligheden akkurat lige saa godt straks kunde skride til at lade de paagældende betale den fulde Pris, om hvilken Indenrigsministeren og Eksportudvalget maatte blive enige. Det samme gælder den Maade, hvorpaa man har foreslaaet Prisen betalt under de i samme Paragraf.

Der har af flere af de foregaaende Talere været hentydet til et Forslag om en noget anden Rationering end den, der er foreslaaet i Lovforslaget, et Forslag, som har været fremme under Behandlingen af dette Spørgsmaal, men om hvilket der ikke har kunnet opnaas Enighed. Navnlig var det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) dybere inde paa et saadant Forslag og gjorde nogle Beregninger paa Grundlag af et af de Forslag, som har været fremsatte i det saakaldte Fødtudvalg. Jeg tror imidlertid, at man dog i nogen Maade skal tage det Forslag, som forelaa, op til en nøjere Drøftelse og Undersøgelse i det Udvalg, som vil blive nedsat, og det af den simple Grund, at Forslaget efter min Mening i og for sig byder paa en fuldt ud lige saa god og maaske bedre Ordning end den, der her er foreslaaet, og utvivlsomt indeholder en Besparelse af et ret betydeligt Omfang, en Besparelse, som efter min Mening meget overstiger det Tal, der blev nævnt af det ærede Medlem fra Rønne. Det Forslag, der i sin Tid blev fremsat, gik ud paa, at man rationerede hvert Menneske her i Landet med en Smørration paa 275 g og en Ration af Mellemlæsk paa 25 g, altsaa i alt 300 g, en Ration, som altsaa for Smørrets Vedkommende ligger 25 g højere end det,